

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 06 marca 2014 roku (data wpływu), sprecyzowanym na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2015 roku, powódka K. S., wówczas małoletnia reprezentowana przez matkę D. S. (1), wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego D. S. (2), ustalonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 kwietnia 2008 r. w sprawie VI C 908/07 z kwoty po 500 zł miesięcznie do kwoty po 2.000 zł miesięcznie. Nadto strona powodowa wniosła o zobowiązanie pozwanego w trybie zabezpieczenia do płacenia alimentów w kwocie 1500 zł na czas trwania procesu (k. 3-4, 136).

25 marca 2014 r. Sąd udzielił zabezpieczenia poprzez podwyższenie na czas postępowania alimentów do kwoty po 700 zł miesięcznie (k. 10-12).

W odpowiedzi na pozew złożonej na rozprawie w dniu 16 maja 2015 roku pozwany działając przez pełnomocnika uznał powództwo do kwoty po 600 zł i wniósł o jego oddalenie powyższej tej kwoty(k. 29)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka K. S. urodziła się (...) w W.. Jest córką D. S. (2) i D. S. (1) (odpis skrócony aktu urodzenia k. 6).

Dotychczasowy obowiązek alimentacyjny pozwanego D. S. (2) wobec małoletniej powódki K. S. został ustalony w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 kwietnia 2008 roku w sprawie o sygn. akt VI C 908/07 w kwocie 500 zł miesięcznie (k. 7, akta VI C 908/07).

Sytuacja stron była wówczas następująca:

Powódka K. S. była małoletnia – miała 11 lat. Była dzieckiem chorowitym. Mieszkała razem z matką w wynajmowanym mieszkaniu.

Matka małoletniej wówczas powódki D. S. (1) miała 39 lat. Od czasu wprowadzenia się od byłego męża wynajmowała mieszkanie, gdzie czynsz najmu wynosił 1.100 zł miesięcznie. Starła się o mieszkanie komunalne. Matka małoletniej zarabiała 1.100 zł miesięcznie. Otrzymywała pomoc od chrzestnej. Otrzymywała 500 zł alimentów na małoletnią powódkę oraz również 250 zł na starszą córkę z pierwszego małżeństwa będącą w klasie maturalnej.

Pozwany miał 35 lat. Pracował jako kierowca. Wynagrodzenie otrzymywał częściowo na czarno – miał 600 zł pensji oraz dodatkowo otrzymywał 200-600 zł nieoficjalnie, łącznie do 1.500 zł miesięcznie. W 2006 roku nie osiągnął żadnego dochodu. Mieszkał w domu po swojej matce wraz z partnerką i dwóją jej dzieci. Z małoletnią córką widywał się co tydzień, zabierał ją do siebie. Córka też nocowała u niego. Dobrowolnie łożył 500 zł na małoletnią powódkę. Kupował dziecku ubrania, opłacał komitet rodzicielski itp.

Aktualnie sytuacja stron jest następująca:

Powódka K. S. ma 18 lat. Jest klasie maturalnej w liceum ogólnokształcącym. Mieszka razem z matką. Powódka stara się żyć oszczędnie, rzadko chodzi do kina czy teatru, nie wychodzi ze znajomymi.

Koszty utrzymania powódki jej matka ocenia na 2.000 zł miesięcznie. Na kwotę tą składają się następujące wydatki: 700 zł wyżywienie, 250 zł ubrania, środki higieny 150 zł (powódka jest alergiczka), leki 50 zł, książki i rozrywka 100 zł, koszty szkolne 125 zł, zajęcia dodatkowe, koszty mieszkania (...) (połowa z 1350 zł), transport 100 zł, telefon 100 zł

Od niedawna otrzymuje kieszonkowe od ojca w wysokości 100 zł miesięcznie, na święta 2014 roku otrzymała 300 zł, które wydała na zakup butów. Otrzymała też od ojca telefon.

Powódka nie uczęszcza na zajęcia dodatkowe. Uczy się średnio, chciałaby chodzić na korepetycje, gdyż pragnie pójść na studia medyczne (k. 139, 140).

Powódka jeździ do ojca na wakacje. W 2013 roku spędziła tam miesiąc. Pozwany poniósł koszty tych wizyt.

Matka powódki D. S. (1) ma 46 lat. Nie posiada zawodu. Pracuje bez umowy w biurze oraz dodatkowo sprząta mieszkania. Według własnego oświadczenia zarabia od 1.800 do 2.400 zł miesięcznie (k. 69, 137). W 2013 roku nie osiągnęła przychodów z których rozliczyła się z Urzędem Skarbowym (k. 70). Nie otrzymuje zasiłków (k. 138).

Mieszka razem z córką w mieszkaniu wynajętym od znajomej. Miesięczny koszt utrzymania tego mieszkania to 1.000 zł plus opłaty, razem 1.350 zł miesięcznie.

Starsza siostra powódki mieszka oddzielnie, czasem kupuje coś młodszej siostrze. Matka otrzymuje pomoc od rodziny, w 2014 roku pożyczyła łącznie 1.300 zł (k. 138).

Pozwany D. S. (2) ma 41 lat. Zawarł ponowny związek małżeński. Pozwany mieszka razem z żoną na stałe w Wielkiej Brytanii. Jego żona ma dwójkę dzieci, na które otrzymuje niewysokie alimenty (łącznie 500 zł). Pozwany, zgodnie z własnym oświadczeniem, bierze jednak udział w utrzymaniu swoich pasierbów, gdyż ich ojciec zalega z alimentami (k.29 verte, 30). Żona pozwanego wiosną 2014 roku była osobą bezrobotną – utraciła pracę. Strona powodowa wskazała powołując się na ogłoszenie na portalu facebook, że żona pozwanego nieformalnie świadczy usługi kosmetyczne (k. 125-130). Pozwany dodatkowo świadczy usługi z zakresu serwisu komputerowego (k. 139).

Od 31 stycznia 2014 roku pozwany pracuje w zakładzie produkcyjnym. Jego roczne wynagrodzenie początkowo wynosiło 12.500 funtów (k. 45-46). Obecnie wynosi 12.800 funtów rocznie – w marcu 2015 roku otrzymał tytułem wynagrodzenia 1.245,43 funtów (k. 131). W lutym 2014 roku zarobki pozwanego wyniosły 1.186,68 funtów, w marcu było to 1.186,68 funtów (k. 41-44). W kwietniu 2014 roku zarobki pozwanego wyniosły 1.198,12 funtów miesięcznie (k. 12.500 funtów rocznie (k. 39).

W roku podatkowym trwającym do 05 kwietnia 2012 roku osiągnął 7.643,45 funtów dochodu (k. 35-36). W następnym roku podatkowym trwającym do 05 kwietnia 2013 roku jego dochód wyniósł 15.616,79 funtów (k. 37-38).

Pozwany posiada dwa samochody – V. (...) z 1999 roku i D. (...) z 2002 roku. Mniejszym z nich dojeżdża do pracy, co w jego ocenie kosztuje go 80 funtów miesięcznie (k. 29v).

Pozwany ponosi miesięczny koszt telefonu w wysokości około 44 funtów (k. 60-61), oraz za telefon i Internet w domu 28 funtów (k. 30). Dodatkowo opłaca wodę i ścieki (254 funty), energię elektryczną i gaz 140-180 funtów w zależności od potrzeb grzewczych (k.30). Od 2012 roku pozwany wynajmuje dom za 560 funtów miesięcznie (k. 48-59). Dodatkowo płaci podatki komunalne w łącznej wysokości około 131 funtów (k. 62-665).

Pozwanego stać, aby z rodziną jeździć na wakacje zagraniczne.

Pozwany, do czasu podwyższenia przez Sąd w drodze zabezpieczenia alimentów na rzecz córki do kwoty po 700 zł,łożył dobrowolnie wyższe alimenty w wysokości 600 zł (okoliczność bezsporna).

Pozwany jest współwłaścicielem domu położonego w U. (k. 120-124).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, w szczególności na podstawie zeznań powódki (k.139-140), zeznań świadka D. S. (1) (k. 137-139).

Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanego jako strony z uwagi na niestawiennictwo pozwanego. Pozwany był w sprawie reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, złożył

obszerną odpowiedź na pozew, do której dołączył dokumenty obrazujące jego obecne możliwości zarobkowe oraz koszty utrzymania siebie i rodziny.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kro, rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się (§ 3 w/w art.).

Jak stanowi natomiast treść art. 135 § 1 i 2 kro, zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Zmiana obowiązku alimentacyjnego, zgodnie z art. 138 kro możliwa jest w razie zmiany stosunków tzn. wtedy, gdy zmianie ulegają uzasadnione potrzeby uprawnionego albo możliwości zarobkowe zobowiązanego. Zmiana taka musi jednak być istotna.

Od dnia poprzedniego orzeczenia alimentacyjnego upłynął okres siedmiu lat. W ocenie Sądu, w tym czasie nastąpiła zmiana, w rozumieniu art. 138 kro, uzasadniająca pewne podwyższenie obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem powódki.

Na pierwszym miejscu wskazać należy, że w chwili ustalania dotychczas obowiązującej wysokości alimentów powódka była dzieckiem chodzącym do szkoły podstawowej, obecnie zaś jest uczennicą klasy maturalnej, której potrzeby z pewnością znacząco wzrosły. Ma to związek z jednej strony z ogólnym wzrostem cen jak również z pojawieniem się nowych potrzeb małoletniej związanych z nauką, przygotowaniem do matury, koniecznością wymiany garderoby z dziecięcej na dorosłą. W ocenie Sądu miesięczne koszty utrzymania powódki kształtują się na poziomie wskazanej przez nią kwoty 2.000 zł miesięcznie.

Przez okres od rozvodu rodziców małoletniej znaczące zmiany zaszły również po stronie pozwanego. W trakcie rozvodu pracował on na pół legalnie w Polsce, osiągając niewysokie zarobki. Obecnie pozwany mieszka i pracuje w Wielkiej Brytanii, gdzie ma stałą pracę, która pozwala mu na życie na dość dobrym poziomie. Dodatkowo zarabkuje świadcząc usługi z zakresu serwisu komputerów. Żona pozwanego dorabia świadcząc usługi kosmetyczne.

Pozwany nie ma innych dzieci. Wskazał, że w sposób faktyczny utrzymuje dzieci żony z poprzedniego związku, gdyż mają one zasądzone niewysokie alimenty, ponadto ich ojciec uchylił się od ich płacenia.

W ocenie Sądu postawa pozwanego, jakkolwiek godna aprobaty w wymiarze społecznym, nie może prowadzić do sytuacji, w której obowiązek alimentacyjny ojca wobec córki nie może być zrealizowany w odpowiednim zakresie, gdyż kwoty które pozwany powinien przeznaczać na utrzymanie własnej córki przeznacza na swoich pasierbów. Sąd dostrzegł, że pozwany dobrowolnie łożył wyższe alimenty, przekazuje córce prezenty i zaprasza ją do siebie ponosząc koszty tych wizyt, jednak działania te w ocenie Sądu są niewystarczające wobec potrzeb powódki, które wymagają zaspokojenia co miesiąc.

Potrzeb tych nie jest w stanie zaspokoić matka, która osiąga niewysokie zarobki a dodatkowo ma niestabilną sytuację zawodową – pracuje bez umowy, dorabia drobnymi pracami.

Mając na uwadze powyższe, Sąd doszedł do przekonania, że pozwany posiada możliwości zarobkowe pozwalające mu nałożenie na rzecz córki kwoty 1.500 zł miesięcznie. W ocenie Sądu pozwany, z uwagi na daleko lepszą sytuację zawodową i finansową powinien w wyższym stopniu uczestniczyć w kosztach utrzymania córki, gdyż jego sytuacja jest lepsza niż matki powódki. Wskazać należy również, że z uwagi na różnice kursowe i poziom życia w Wielkiej Brytanii kwota podwyższonych alimentów nie stanowi znacznego obciążenia dla pozwanego.

Reasumując, na mocy art. 133 § 1 kro w zw. z art. 135 § 1 i 2 kro w zw. z art. 138 krio, orzeczono jak w sentencji.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. art. 102 k.p.c.